

каже, че този владыка не е *доста* православенъ, и за това трѣба да са избере другъ. Ный знайме само това, че дѣдо Ловчанскый бѣше удобренъ за кандидатъ на Екзархъ отъ самото Правителство и че въ намѣреніята на Правителството не може да влазя православіето или неправославіето на Екзарха, който си избира Българскый народъ. Това е грижа на христіанетъ, на които той ще бѣде духовенъ начальникъ. Правителството може да иска отъ Екзарха други условія, условія за вѣрность на прѣстола и за други гражданскы добродѣтели по не и за вѣрата му. Съ вѣрата си той принадлежи само на паството си. Това като е тѣй, ный не можемъ да приедемъ, че Правителството слѣдъ два дни отхвърля онова лице, което само е одобрило, и по таквызи причини, които не могатъ да влазятъ въ неговитѣ съображенія. И исключителенъ да е случая, ный пакъ не можемъ да повѣрваме това; защото, ако излѣзатъ отъ изборытѣ затрудненія за рѣшеніето на въпросътъ, загубытѣ ще да бѣдѣтъ за българетѣ, а не за други нѣкого. Протаканіето на въпросътъ вслѣдствие на избора на Екзарха или проглашеніето на Българетѣ за схизматицы и еретицы отъ Фенеръ никому другиму не вреди освѣнъ на Българетѣ. Защо да казваме прочее че Правителството ще са мѣси въ работы, които сѣ отъ чисто духовенъ и народенъ интересъ? За да избѣгне главоболіята отъ страна на патриаршіята ли? Нѣ